

OBSAH:

PŘEDMLUVA	7
ÚVOD	9
1. ZVLÁŠTNOSTI BIBLICKÉ ANTROPONYMIE	9
2. Naše zkoumání biblické antroponymie	11
3. PRAMENY A LITERATURA	13
3.1. Sledované překlady bible	13
3.2. Předlohy biblických překladů	16
3.3. Lingvistické studium biblické antroponymie	17
3.4. Použité zkratky	19
Kapitola I.	
VLIV PŘEDLOHY NA ZNĚNÍ BIBLICKÝCH OSOBNÍCH JMEN	23
1. PŘEDLOHA ČESKÝCH PŘEKLADŮ BIBLE	23
1.1. Originál a předloha. Biblické jazyky	23
1.2. Předloha českých biblických překladů	24
1.3. Tradiční a transkribovaná znění jmen	25
2. JAZYKOVÝ PŮVOD BIBLICKÝCH OSOBNÍCH JMEN	26
2.1. Skutečný původ jmen	26
2.2. Výchozí znění jmen v bibli	27
2.2.1. Hebraizovaná jména orientální	27
2.2.2. Jména latinská	27
2.2.3. Jména perských králů	28
2.2.4. Starozákonní jména uvedená v Novém zákoně	28
3. VARIANTNOST A VÍCEJMENNOST V BIBLICKÉ ANTROPONYMII	32
3.1. Originálové a překladové varianty	32
3.1.1. Originálové varianty	33
3.1.2. Překladové varianty	35
3.2. Vysvětlená a nevysvětlená vícejmennost	37
3.2.1. Případy vysvětlené vícejmenností	38
3.2.2. Případy nevysvětlené vícejmenností	39
4. VZTAH UŽITÝCH ZNĚNÍ JMEN K PŘEDLOZE	42
4.1. Znění jmen v překladech z Vulgáty	43
4.2. Znění jmen v překladech z biblického originálu	44
4.3. Znění reprodukovanych biblických jmen	47

Kapitola II.

PROPRIALIZACE V SOUBORU BIBLICKÝCH OSOBNÍCH JMEN 50

1. PROPRIALIZACE JAKO PŘEKLATATELSKÝ PROBLÉM	50
1.1. Hranice biblického antroponymického souboru	50
1.2. Konkurence apelativního a propriálního užití jmen	51
1.3. Apelativní motivace biblických osobních jmen	51
1.4. Typologie biblické antroponymie	52
1.5. Fáze proprializačního procesu	52
2. PROPRIALIZACE V SOUBORU BIBLICKÝCH OSOBNÍCH JMEN	53
2.1. Jména doplňková	53
2.1.1. Proprializace doplňkových jmen	53
2.1.2. Překládání doplňkových jmen	54
2.2. Jména symbolická	56
2.2.1. Proprializace symbolických jmen	56
2.2.2. Překládání symbolických jmen	56
2.3. Jména osobní v užším smyslu	58
2.3.1. Proprializace osobních jmen v užším smyslu	58
2.3.2. Proprializace a deproprializace – jméno <i>Kristus</i>	59
2.3.3. Proprializace a deproprializace – jméno <i>Adam</i>	61
2.3.4. Případy ovlivněné znalostí reálií	64
2.3.5. Překládání osobních jmen v užším smyslu	66
2.4. Jména s toponymickou motivací	66

Kapitola III.

BIBLICKÁ OSOBNÍ JMÉNA V HLÁSKOVÉM SYSTÉMU ČEŠTINY 68

1. VNITŘNÍ A VNĚJŠÍ FAKTORY HLÁSKOVÉ ADAPTACE JMEN	68
1.1. Vliv mluvené komunikace	68
1.2. Frekvence a reprodukce jmen	69
1.3. Tradice staroslověnského překladu	69
1.4. Jazykový kontakt česko-německý	70
1.5. Grafická stránka biblických jmen	70
2. VÝVOJ HLÁSKOVÉ ADAPTACE JMEN	70
2.1. Adaptace v rámci jazykových kontaktů	71
2.1.1. Responze jednotlivých hlásek	71
2.1.2. Odsouvání koncového <i>-os/-us</i>	73
2.1.3. Další stsl. vlivy (<i>Kliment, Juda</i>)	74

2.1.4. Hiátové -h-	75
2.2. Adaptace v rámci vývoje češtiny	75
2.2.1. Změny slabičných poměrů	75
2.2.2. Změny vokálů	78
2.2.3. Změny konsonantů	79

Kapitola IV.

BIBLICKÁ OSOBNÍ JMÉNA V MORFOLOGICKÉM SYSTÉMU ČEŠTINY 81

1. PODNĚTY Z PŘEKLADATELSKÉ A KODIFIKAČNÍ PRAXE	81
2. VLIV MLUVENÉ KOMUNIKACE A LATINSKÉ PŘEDLOHY	82
3. VÝVOJ K PLNÉ FLEXI	83
3.1. Jména syntagmaticky spojená s apelativem	84
3.2. Jména v syntaktické pozici vyžadující posesivní tvar	84
3.3. Vokativ maskulin a feminin zakončených na -a	85
3.4. Feminina zakončená na konsonant	85
4. SEKUNDÁRNÍ PROJEVY HLÁSKOVÝCH ZMĚN	86
4.1. Vývoj párové měkkosti souhlásek	86
4.2. Změny slabičných poměrů	88
5. ROD A NOMINATIV JAKO VÝCHODISKO ZAČLENĚNÍ	90
5.1. Komplikace dané nejednoznačností předlohy	91
5.2. Začlenění obourodých jmen	91
5.3. Tvarotvorný základ latinizovaných znění	92
5.4. Jména nedoložená v nominativu	94
5.5. Konkurence trdičních a transkribovaných znění	96
5.5.1. Maskulina	97
5.5.2. Feminina	100
6. NEJDŮLEŽITĚJŠÍ SOUČASNÉ TENDENCE	102
6.1. Zavádění flexe u feminin končících na konsonant	102
6.2. Konkurence substantivní a zájmenné flexe u maskulin zakončených na -e .. 103	
6.3. Vývoj deklinace maskulin zakončených na -s	104
REJSTŘÍK BIBLICKÝCH JMEN	106
SEZNAM CITOVANÉ LITERATURY	122
SEZNAM UŽITÝCH VYDÁNÍ BIBLIE	127
RESUMÉ	129